

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 359/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. septembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť V. M., S., zastúpeného advokátom JUDr. O. M., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 1/2005 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 7/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. augusta 2011 doručená sťažnosť V. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 1/2005 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 7/2009.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: «Dňa 30.09.1994 bola na moju osobu podaná obžaloba na Mestský súd v Bratislave pre trestný čin falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., § 140 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák...

Dňa 28.02.1995 bola vec podľa predchádzajúceho odseku Uznesením Mestského súdu, sp.zn.: 2T 34/1994 vrátená prokurátorovi na došetrenie, podľa § 188 ods. 1, písm. e) Tr. por...

Po uvedenom v predchádzajúcom odseku bola následne opätovne podaná Obžaloba, ktorá bola opätovne vrátená do prípravného konania a „až“ v roku 2004 bola podaná Obžaloba o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave Rozsudkom zo dňa 27.04.2009, sp. zn.: 7T 1/2005, ktorý bol Rozsudkom NS SR zo dňa 08.06.2011, sp.zn.: 3To 7/2009 zrušený vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k mojej osobe.

Od podania Obžaloby v roku 2004 až do rozhodnutia NS SR v roku 2011 uplynulo 7 rokov v konaní pred súdom.

Po spočítaní doby v konaní pred súdom od roku 1994 je možné konštatovať, že dĺžka konania o mojej veci vo vzťahu čl. 48 ods. 2 bola neprimerane dlhá, pričom sa počas tejto doby vykonalo viacero zbytočných úkonov, ktoré možno jednoznačne považovať za prietahy v konaní o veci.

Potrestanie mojej osoby, vo vzťahu k neúmerne dlhej dobe konania o mojej veci, sa minulo akémukoľvek účinku, nakoľko až viac ako 17 rokov od spáchania skutku vyprovokovaného štátom mi pribudol záznam do Registra trestov a plynie mi skúšobná doba.

Predmetným dlhotrvajúcim konaním, a to najmä konaním Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v konaní pred súdom prebiehajúcim

od roku 2004 „až“ do roku 2011 bolo jednoznačne poručené moje ústavné právo k tomu, aby moja vec bola prerokovaná bez zbytočných prietahov.»

Na základe už uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný vydal tento nález:

„1. Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn.: 7T 1/2005 porušil právo V. M..., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené čl. 48, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn.: 3To 7/2009 porušil právo V. M..., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené čl. 48, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

3. V. M..., priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré sťažovateľ vyčísli do 3 dní od rozhodnutia v merite veci.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenejšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už bolo meritórne rozhodnuté pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (obdobne napr. II. ÚS 184/06, III. ÚS 22/2011).

Podľa čl. 142 ods. 1 prvej vety ústavy súdy rozhodujú o občianskoprávných a trestných veciach.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 1/2005 a najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 7/2009 dochádza k porušovaniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty.

K odstráneniu právnej neistoty dochádza právoplatným rozhodnutím vo veci. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02). Uvedený názor vychádza tiež zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

Z obsahu sťažnosti ústavný súd zistil, že v trestnej veci sťažovateľ a rozhodol krajský súd rozsudkom z 27. apríla 2009 sp. zn. 7 T 1/2005 a najvyšší súd rozsudkom z 8. júna 2011 sp. zn. 3 To 7/2009, teda konanie bolo právoplatne skončené už 8. júna 2011.

Sťažovateľ sa však na ústavný súd obrátil so svojím podaním až 8. augusta 2011, teda v čase, keď porušenie označeného základného práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru na krajskom súde a tiež na najvyššom súde už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom už nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aj právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (mutatis mutandis I. ÚS 6/03), a preto bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 2011